

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010064
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010064.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovanej J. E., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej, podaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 08.02.2022, sp. zn. 1T/11/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 03. mája 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovanej J. E., narodenej XX.XX.XXXX

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná J. E. uznaná vinnou Okresným súdom Topoľčany z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, na skutkovom základe v danom rozsudku uvedenom.

Za tento trestný čin jej bol podľa § 349 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorého výkon trestu odňatia slobody súd I. stupňa podmienenečne odložil podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a určil jej podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu v trvaní osemnástich mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie obžalovaná, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ľubomíra Kišaca dôvodila nasledovne:

- súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec nesprávne posúdil po právnej stránke,
- nikdy som úmyselne nemarila súdne rozhodnutia, vždy to tak bolo z objektívnych dôvodov, nedopustila som sa prečinu, pre ktorý som bola uznaná vinnou,
- vytýkam súdu I. stupňa, že vychádzal najmä z výpovede poškodeného N. T., ktorý je voči mne zaujatý a z toho dôvodu nemôže byť jeho výpoveď vierohodná,
- súd I. stupňa nevzal do úvahy mnou uvedené skutočnosti a predložené dôkazy,
- súd I. stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, keď nevykonal dôkazy - výpoveď mojej matky - J. E. a môjho otčima Z. J., znalecké dokazovanie znalcom pedopsychológom nebolo akceptované, a myslím, že by malo za následok preukázanie toho, že maloletý syn styk s otcom odmieta a zároveň že tento nie je v záujme maloletého.

Pred odvolacím súdom obžalovaná považovala napadnutý rozsudok za predčasný bez uzavretia dokazovania v potrebnom rozsahu. Poukázala aj na medzinárodnoprávne dokumenty ohľadne práv

maloletého na ochranu jeho záujmov. Vyjadrila ľútosť nad tým, že stav dospel až do tohto štádia. Zo súm pokút, ktoré jej boli uložené rodinnoprávnym súdom uhradila koncom roka 2021 sumu 250 a 500 eur. Navrhla napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/, c/ Trestného poriadku, zrušiť a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku, vec vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie a v konečnom rozhodnutí sa domáha oslobodenia spod obžaloby.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Nitra na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, nakoľko súd vykonal dostatočné dokazovanie rešpektujúc všetky zásady trestného konania a o obžalobe zákonným spôsobom rozhodol. Navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou v zmysle § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nebolo podané dôvodne.

Súd I. stupňa vo veci konal v rámci základných zásad trestného konania jednotlivé úkony realizoval podľa konkrétnych ustanovení Trestného poriadku.

Z pohľadu námietok neúplného dokazovania je nutné dodať, že matka obžalovanej a jej otčim by nemohli do trestného konania prispieť obsahmi svojich výpovedí takými skutočnosťami, ktorými by mohli zvrátiť či zmeniť skutkový stav týkajúci sa konania obžalovanej.

Prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia v zmysle § 349 je administratívny delikt a vyjadrenie jeho páchania je na konkrétnych formálnych znakoch. Motivácia toho ktorého páchatela môže byť rôznorodá, avšak intenzita protiprávnosti v prípade obžalovanej bola zvýšená tým, že takto konala opakovane v ôsmich prípadoch bez zjavného účinku výziev a pokút, ktoré súd voči nej prijímal.

Rovnaký záver platí aj v námietke odvolateľky, že nebol súdom pribratý do konania znalec psychológ, ktorý by vyjadril záver, po dôslednom preskúmaní osoby maloletého J. E., ohľadne jeho vzťahu k obom rodičom.

V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že všetky procesné strany sú oprávnené obstarávať dôkazy, pričom tieto pri porovnávaní s dôkazmi získanými súdom, nemajú z pohľadu procesného menší význam (§ 119 odsek 4 Trestného poriadku).

Odvolací súd nemal pochybnosti ohľadne ôsmich činov pokračujúceho skutku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, že obžalovaná naplnila znaky tohto prečinu v zmysle § 349 Trestného zákona, pretože opakovane boli proti nej bez zjavného výsledku použité opatrenia v občiansko-súdnom konaní, teda bola vyzvaná na dobrovoľné plnenie svojej povinnosti jej vyplývajúcej z rozhodnutia súdu pri výchove maloletého J., následne bola opakovane pokutovaná a napriek tomu opäť marila výkon takéhoto rozhodnutia súdu.

Odvolací súd plnohodnotne chápe rodinnoprávny rozmer celej kauzy. Špecifickosť tohto ustanovenia je daná tým, že obaja rodičia maloletého J. boli zaviazaní súdom úpravou styku otca s maloletým synom. Tak pre otca i pre matku - obžalovanú z tohto rozhodnutia vyplývali konkrétne povinnosti, ktoré boli obaja povinní do dôsledkov plniť, samozrejme iba tak, aby záujmy dieťaťa neboli ohrozované. Skutočnosť, že jeden z rodičov má zverené dieťa do opateru nemôže byť samozrejmom výhodou pre ovplyvňovanie názorov tohto dieťaťa v neprospech druhého rodiča.

Ak obžalovaná ako matka a z pohľadu veku i povolania skúsený a zodpovedný človek chápala, že kontakty dieťaťa s otcom nie sú v prospech maloletého, mohla tento názor vyjadriť v návrhu na úpravu styku, a to aj v urýchlennom konaní, resp. požiadať o preskúmanie duševného stavu maloletého pedopsychiatrom či psychológom a dožadovať sa zmeny úpravy styku. Stav, ktorý určoval konkrétny režim kontaktu otca s maloletým nemožno bez zjavných následkov nerešpektovať tak, ako učinila opakovane obžalovaná prevzatím zákona do svojich rúk.

Pri skúmaní zákonnosti či odôvodnenosti uloženého trestu, jeho druhu a výmery, odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa konaním obžalovanej, ktorá si nepriznávala vinu počas celého trestného

stíhania, vyjadrovala svoju nízku finančnú zabezpečenosť, nemohol uložiť trest iný, ako v rozsahu uvedenom v § 349 Trestného zákona, t.j. v rozmedzí jedného až piatich rokov odňatia slobody, po úprave tejto sadzby znížením hornej hranice o jednu tretinu rozdielu oboch rozsahov, t.j. na jeden rok až tri roky a osem mesiacov odňatia slobody.

Výkon tohto trestu bol správne podmiennečne odložený na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov, pretože na jednej strane bola vzatá do úvahy bezúhonnosť obžalovanej a na druhej strane obava z toho, že v budúcnosti môže vzhľadom na periodicitu ňou páchanej trestnej činnosti opakovať svoje konanie a preto bude nutné sledovať jej konanie aby tak, ako v minulosti plnohodnotne rešpektovala právny poriadok platný v spoločnosti a stav animozity k otcovi maloletého J. i kontakty otca i dieťaťa či úpravu kontaktov, riešila legálnymi prostriedkami.

Na podklade týchto skutočností bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože neboli zistené pochybnosti v napadnutom rozsudku ani v konaní, ktoré mu predchádzalo, ktoré by zdôvodňovali zmenu alebo zrušenie tohto rozsudku.

Výrok tohto uznesenia Krajského súdu v Nitre bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.